

El novè univers surrealista de Quimi Portet

Estrenem dues cançons del nou disc de Quimi Portet, en una de les quals col·labora Manolo García

L'arribada de la primavera encara no ha fet despertar l'À's *bipolar* (MÀ'sica Global, 2016) de **Quimi Portet**. El novè disc del vigatà sortirà a la venda l'1 d'abril i avui a Enderrock.cat podeu escoltar-ne dues cançons: "Roda el món" (amb **Manolo García**) i "Senyora musa".

Quimi Portet. Foto: Noemí Elias

Has trigat quatre anys a treure Ós bipolar? Et despertes en el desglaç?

He seguit el mateix procés. El que passa és que entremig hi ha hagut el projecte de **Los Rápidos**, **Los Burros** i **El Último de la Fila**, amb què m'he passat cinc mesos a l'estudi, més la gira del **Col·lectiu Eternity**. Sóc una persona que no pot treballar en dues coses al mateix temps. El disc estava començant amb un primer esbós quan vam arrencar amb **Sisa** i **Joan Miquel Oliver**, i estava gairebé acabat quan vam començar el projecte amb **Manolo García**.

Catorze temes, dues rêveries i un final. Però sobretot una portada poderosa, il·lustrada amb el quadre *Dies irae* de l'artista saragossà Dino Valls, expert en la psique humana: cartes del tarot, el teatre d'ombres i l'escena del film *El setè segell*, en què la mort juga a escacs amb el cavaller croat. Té alguna relació amb l'adaptació de l'*Annunciazione* de Fra Angelico, que va fer servir a El Último per a *La rebelión de los hombres rana* (Chrysalis, 1995)?

No, no hi té a veure, com tampoc *Ós bipolar* és un disc que tingui cap relació directa amb la psicologia ni amb la psiquiatria. Però sí que aprofito els jocs de paraules dels meus discos per entrar en un univers oníric i surrealista en el qual jo particularment em sento còmode. A més, també és el primer tema del disc, una cançó dominada per la malenconia que m'agrada molt.

Aquesta malenconia, onírica i surrealista, moltes vegades queda tapada per l'humor i l'anarquia que impera als concerts. És aquest el teu rol bipolar en la música?

No em molesta que convisquin les dues situacions. De fet, no faig grans esforços per corregir el to dels meus textos. Si una lletra em surt trista, la deixo melancòlica, i si una altra em surt de riure, la deixo divertida. Darrerament, però, estic intentant limitar les vegades que apareix la paraula *merda*. Crec que en aquest disc no hi surt cap cop... Sóc de practicar una escriptura bastant automàtica. Això no vol dir que no corregeixi i reescrigui molt i molt, però el naixement dels meus discos és bastant jazzístic, improvisat. I sempre hi haurà un punt de malenconia, perquè la música és una reunió de sensacions molt complexa.

Fent una repàs a les lletres es pot intuir el teu moment: el 1987 deies 'me'n torno a casa content' i el 2001 'torno a casa sol, per camins antics plens de pols'. Ara parles d'un ós planificant el futur, feliç, mentre s'esmicolen les glaceres i el poeta es desperta de la hibernació, és primavera... Com està l'ànim de Quimi Portet?

És una pedanteria dir que ets feliç o infeliç, perquè aquests artistes infeliços també fan molta angúnia. Jo sóc una persona afortunada en la feina, em diverteixo severament, estic envoltat de persones que aprecio i que m'aprecien. Si digués que em sento perfectament confortable en aquest moment de la meva carrera seria correcte.

Les dones tornen a tenir un paper central al nou disc. Ja teníem la Huesos, la Maria Dolors, la Montserrat, la Lauren Bacall, la Wendy, la Maite, l'hostessa, l'excursionista, la Quitèria... i ara s'hi afegeixen les cançons "Pamela", "Daisy (Al-leluia)" i... "Dones nues" i "Senyora musa".

És lògic, perquè les dones tenen un paper central en la societat i la música popular està basada en l'emotivitat i en el festeig de l'amor i del romanticisme.

Al disc hi ha una cançó que canta Manolo García, "Roda el món". Fa tres anys, al Palau de la Música, ja el vas convidar a interpretar "Massa", el primer tema que va cantar en un disc teu (*Hoquei sobre pedres*). Com ha anat aquesta vegada?

Quan estàvem fent les últimes mescles del projecte de **Los Rápidos** i **Los Burros** -hem estat quatre mesos treballant junts-, amb en **Manolo** vam parlar del meu disc i ell em va demanar que hi volia cantar una cançó! Tenia a punt "Roda el món", que potser era la més romàntica del repertori habitual i s'allunyava del meu estil. De fet, jo mateix la veia en boca d'un cantant més clàssic. A en **Manolo** li va agradar i de seguida la vam enregistrar. La relació amb l'**Oliver** em fa pensar una mica en la que tinc amb en **Manolo García**: quan estem junts ens descollonem tot el dia, i alhora som persones molt diferents. Fem una aproximació al nostre ofici totalment diversa però que al mateix temps pot ser complementària.

Podeu llegir l'entrevista completa a la revista *Enderrock* 246.